

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Gostev Alexandru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 și a sentinței Judecătorei Chișinău /sediul central/ din 28 februarie 2017 în cauza penală privindu-l pe

Gostev Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

12.11.2015 – 28.02.2017 (prima instanță);
20.10.2017 – 06.12.2017 (instanța de apel);
19.10.2018 – 23.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul central/ din 28 februarie 2017, inculpatul Gostev Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată lui Gostev Alexandru a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Prin aceeași sentință, au fost condamnați și Tusicov Artiom și XXXXX, în privința cărora hotărârea în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gostev Alexandru la data de 14.04.2015, orele 20:30, prin înțelegere prealabilă, acționând intenționat și urmărind scopul sustragerii bunurilor deschise a altor persoane, împreună și de comun acord cu Tusicov Artiom și XXXXX, aflându-se pe bd. Traian 23/1, mun. Chișinău au aplicat violența față de Livițchi Vadim și în mod deschis i-au sustras un telefon mobil de model „Blackberry” în valoare de 1200 lei, un portmoneu din

piele în valoare de 2000 lei în care se aflau bani în sumă de 2200 lei, 50 euro care conform cursului oficial valutar BNM la momentul comiterii infracțiunii constituie echivalentul a 938 lei, permisul de conducere, comodatul pe automobil de model „Mercedes Sprinter” cu n/î XXXXX, după care au părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 4338 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Brînzari Liliana în numele inculpatului Gostev Alexandru, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Gostev Alexandru să fie achitat, argumentând prin faptul că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului Gostev Alexandru, acuzatorul de stat nu a adus nici o probă care să confirme că Gostev Alexandru l-a lovit pe Livițchi Vadim anume în scopul sustragerii bunului, Livițchi Vadim a declarat că după primele lovituri, a constatat ca fiind aplicate de XXXXX, căzuse jos și leșinase, altceva nu a simțit și nu a auzit, Gostev Alexandru a recunoscut aplicarea loviturilor părții vătămate, însă nu a recunoscut ca parte componentă a infracțiunii de jaf, or, el nu a recunoscut că a făcut acest fapt în scopul săvârșirii jafului.

A mai susținut că nu s-a confirmat prin nici o probă că în momentul aplicării loviturilor lui Livițchi Vadim, Gostev Alexandru a avut intenție să sustragă bunuri de la acesta în general, cu atât mai mult în mod deschis, la fel, nu s-a confirmat că Gostev Alexandru a văzut ori a știut până a părăsi locul incidentului, cel puțin, că XXXXX a sustras telefonul mobil de la Livițchi Vadim.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări în privința lui Gostev Alexandru.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, la caz soluția primei instanțe cu referință la vinovăția inculpaților este pe deplin justificată, indicând că, verificând la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel a considerat că vina inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală, și anume:

- declarațiile părții vătămate;
- declarațiile martorului Covanji Mihail;
- declarațiile martorului Livițchi Alina;
- declarațiile martorului Starciuc Mihail;
- procesul – verbal de autodenunțare din 12.05.2015 a lui Gostev Alexandru;
- procesul – verbal de autodenunțare din 12.05.2015 a lui Tusicov Artiom;

- raportul de expertiză medico – legală nr. 1058/D din 19.05.2015 în privința lui Livițchi Vadim.

Mai mult, instanța de apel a indicat că declarațiile avocaților cu referință la faptul că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția inculpaților, sunt pur declarative și formale, or, instanța de apel a reținut că toți inculpații au recunoscut faptul aplicării față de partea vătămată Livițchi Vadim a loviturilor peste corp, din declarațiile inculpatului Tusicov Artiom reiese că între XXXXX și partea vătămată s-a iscat o bătaie, după acesta a intervenit și el în bătaie în apărarea lui XXXXX, de ei s-au apropiat și Gostev Alexandru care de asemenea a aplicat lovituri, după care au fugit cu toții în direcția „Green Hills” după care s-au despărțit.

Instanța de apel a mai indicat că, deși inculpatul XXXXX în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a declarat că după 25 minute de la bătaie s-a întors și a luat telefonul, când s-a întors la locul dat, nu era nimeni, nici partea vătămată nu era pe locul dat, acestea afirmații instanța de apel le-a apreciat critic, menționând că în cadrul cercetării judecătorești inculpatul XXXXX a menționat că, după bătaie au fugit cu toții în direcția magazinului „Green Hills” după care fiecare acasă. Când s-au oprit în fața „Green Hills” au schimbat câteva vorbe și au plecat acasă că erau speriați, astfel, în acest sens, instanța de apel a considerat că prin schimbarea declarațiilor de către inculpatul XXXXX, acesta a urmărit scopul de apărare anume a inculpaților Gostev Alexandru și Tusicov Artiom de răspunderea pe care aceștia urmează să o poarte, dat fiind faptul că la data comiterii infracțiunii doar inculpatul XXXXX era minor, astfel că în cazul respectiv, în privința acestuia procesul penal a fost încetat pe motiv de împăcare cu partea vătămată, or, inculpații Gostev Alexandru și Tusicov Artiom, având vârsta de majorat, în privința acestora nu au fost aplicate prevederile art.109 Cod Penal al RM.

Mai mult, instanța de apel a apreciat ca nejustificate afirmațiile avocaților care au menționat că acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar atesta faptul că între inculpați a existat o înțelege prealabilă de sustragere a bunurilor care aparțin părții vătămate, or, din materialele cauzei, se confirmă faptul că toți trei inculpați au participat la comiterea infracțiunii de jaf, adică au aplicat lovituri nepericuloase pentru viață și sănătatea părții vătămate, precum și faptul că în momentul sustragerii telefonului mobil ale părții vătămate de către inculpatul XXXXX, ceilalți doi inculpați Gostev Alexandru și Tusicov Artiom au fost prezenți la acțiunea dată, însă nu l-au împiedicat pe inculpatul XXXXX să nu ia bunul care nu îi aparține de drept, astfel, că după ce a sustras bunul toți trei inculpați au fugit de la locul comiterii infracțiunii, fiind auzit de către partea vătămată care la acel moment se află la pământ, un glas care a spus la plural „пошли, пошли”.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Gostev Alexandru indicând temeiurile

pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei și a sentinței cu pronunțarea unei noi decizii, prin care inculpatul Gostev Alexandru să fie achitat, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul său (pct. 3.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- concluziile instanței de apel nu sunt întemeiate pe probe;
- declarațiile lui XXXXX nu-l inculpă pe Gostev Alexandru.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6.1 La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată Livițchi Vadim, prin care a solicitat admiterea recursului cu încetarea procesului în privința inculpatului Gostev A., indicând că careva pretenții materiale și morale față de inculpatul Gostev A. nu are, i-au fost recuperate integral toate prejudiciile cauzate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f.d. 85 – 97 v.II), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul inculpatului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar

recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Gostev Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Gostev Alexandru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor